

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/50/2020
Identifikačné číslo spisu:	6817010003
Dátum vydania rozhodnutia:	05.10.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6817010003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného C. E. pre zločin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 5. októbra 2020 v Bratislave dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Kupku proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. novembra 2018, sp. zn. 3To/81/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného C. E. sa
o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Revúca (ďalej „okresný súd“) rozsudkom 14. februára 2018, sp. zn. 1T/1/2017, uznal obvineného C. E. za vinného zo zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona („Tr. zák.“) na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že

- v presne nezistenom čase dňa 15. novembra 2014 v obci G. Q., okres A., vo svojom verejne prístupnom profile, vedenom na internetovej sociálnej sieti www.facebook.com pod názvom „C. E. E.“ zverejnil fotografiu s vyobrazením dvoch bleskov - sigrúna, znaku ozbrojených vojenských oddielov „SS“ nacistickej strany NSDAP v rokoch 1932-1945 s nápisom „Waffen Schutzstaffel“ (v preklade „Zbrane SS“) a heslom jednotiek SS: „Meine Ehre heiBt Treue“ (v preklade „Moja česť je vernosť“), ktorá fotografia bola sprístupnená verejnosti najmenej do 19. septembra 2016, doposiaľ ju videli minimálne traja ďalší užívatelia sociálnej siete Facebook, ktorí ju označili, že sa im páči,
- v presne nezistenom čase dňa 29. decembra 2014 v obci G. Q., okres A., vo svojom verejne prístupnom profile, vedenom na internetovej sociálnej sieti www.facebook.com pod názvom „C. E. E.“ zverejnil fotografiu s vyobrazením keltského kríža s nápisom „WHITE PRIDE WORLD WIDE“ (v preklade „Biela hrdosť na celom svete“), v súčasnosti používaným ako pozdrav neonacistov a prezentujúcich hrdosť bielej rasy na celom svete, ktorá fotografia bola sprístupnená verejnosti najmenej do 19. septembra 2016, doposiaľ ju videli minimálne deväti ďalší užívatelia sociálnej siete Facebook, ktorí ju označili, že sa im páči,

pričom uvedené fotografie sú podľa záverov znaleckého posudku č. 16/2016 PhDr. Daniely Baranovej,

PhD. (odborníka na históriu II. svetovej vojny) znakmi a symbolmi používanými príslušníkmi a sympatizantmi ultrapravicového hnutia Skinheads a iných pravicovo extrémistických hnutí, ktorých oslovuje nacistické učenie o „čistej bielej rase“.

Za to okresný súd obvinenému podľa § 422b ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d) Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorého výkon bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom na tri roky a podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. bola obvinenému v rámci probačného dohľadu uložená povinnosť zúčastniť sa sociálneho výcviku s probačným a mediačným úradníkom.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „krajský súd“) uznesením z 21. novembra 2018, sp. zn. 3To/81/2018, zamietol podľa § 319 Trestného poriadku („Tr. por.“).

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu a konaniu, ktoré mu predchádzalo, podal dovolanie obvinený C. E. vo svoj prospech prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Kupku, podaním zo 6. mája 2020 (doručeným v ten istý deň, č. l. 316 - 339), pričom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 Tr. por. rozsudkom vyslovil, že dotknutým uznesením krajského súdu z 21. novembra 2018, sp. zn. 3To/81/2018, bol porušený zákon v konkrétnych príslušných ustanoveniach, zrušil uvedené uznesenie krajského súdu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol. V podanom dovolaní bol uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. (rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom) s tým, že pochybenia okresného súdu neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (§ 374 ods. 3 Tr. por.). V dovolaní sa citujú ustanovenia dotknutých právnych predpisov a tiež uvádzajú výňatky súdnych rozhodnutí a odborných článkov.

Podľa dovolania rozsudok okresného súdu poukazuje v odôvodnení na znalecký posudok č. 43/2016 vypracovaný znalcom z odboru elektrotechnika Ing. Jaroslavom Osterom. Zo znaleckého posudku nevyplýva, z akého elektronického zariadenia boli príspevky zo skutkovej vety rozsudku okresného súdu na sociálnej sieti www.facebook.com na profile pod názvom „C. E. E.“ zverejnené, z čoho vyplýva neoverenie autenticity zdroja príspevkov a takáto neúplnosť znaleckého posudku spôsobujúca jeho nepreskúmateľnosť nebola odstraňovaná postupom podľa § 146 Tr. por.

Rozsudok poukazuje v odôvodnení na znalecký posudok č. 16/2016 vypracovaný PhDr. Danielou Baranovou, PhD. Zo samotného názvu vystihujúceho podstatu znaleckého odvetvia „politický extrémizmus“ sa dá usúdiť, že predpokladom je predovšetkým vzdelanie z oblasti politológie, takéto odborné zameranie nebolo v priebehu trestného konania u znalkyne zistené. Z výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní dňa 29. januára 2018 vyplýva, že vyštudovala dejepis a občiansku náuku, resp. je vyštudovaný historik.

Obidva znalecké posudky pre svoju stručnosť neobsahujú podrobné údaje, ako sa znalci dopracovali k záverom a dostatočne nevysvetľujú ani akými metódami dospeli k záverom, pričom takáto nejasnosť znaleckých posudkov spôsobujúca ich nepreskúmateľnosť nebola odstraňovaná postupom podľa § 146 Tr. por. Z uvedených dôvodov v obidvoch prípadoch vykonaním znaleckého posudku ako dôkazu bol porušený § 146 Tr. por. a v prípade druhého z uvedených znaleckých posudkov od znalca príbratého do konania ad hoc bol porušený aj § 143 Tr. por. Tieto znalecké posudky neboli dôkazom použiteľným v trestnom stíhaní (súd nemal na tieto prihliadať), napriek tomu bolo odsúdenie založené v rozhodujúcej miere na týchto dôkazoch, čím bolo porušené právo obvineného na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Dovolaateľ ďalej poukazuje na doplnenie inštrukcie Ministerstva spravodlivosti SR ohľadom organizácie a riadení znaleckej, tlmočnickej a prekladateľskej činnosti, podľa ktorej bol doplnený s účinnosťou od 12. decembra 2016 nový znalecký odbor Spoločenské a humanitné vedy s odvetviami Politický extrémizmus (v dovolaní uvádza aj jeho zameranie) a Náboženský extrémizmus.

Podľa dovolania k pochybeniam okresného súdu nenapraveným v konaní o odvolaní došlo tým, že vyššie uvedené dovolacie dôvody, ako nedostatky konania a rozsudku na okresnom súde neboli odstránené ani v odvolacom konaní a preniesli sa aj do odvolacieho konania a uznesenia krajského súdu, čo sa prejavilo v nepreskúmateľnosti rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu. Prokurátor v konaní pred súdom neunesol dôkazné bremeno a neboli produkované žiadne relevantné dôkazy o vine obvineného a pretrvávajú rozumné a dôvodné pochybnosti, že by sa dopustil skutku tak, ako sa mu v obžalobe kladie za vinu. Vzhľadom na to, že obvinený nebol následne spod obžaloby oslobodený v zmysle 285 Tr. por. je výrok v rozsudku okresného súdu o vine ako aj ostatné výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad, chybné a uzneseniu krajského súdu chýba konzistentné vyhodnotenie skutkového stavu a vyčerpávajúce a presvedčivé odôvodnenie.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila Okresná prokuratúra Revúca písomným podaním zo 16. júna 2020, doručeným 17. júna 2020 (č. l. 343 - 344), ktorým navrhla dovolanie odmietnuť s tým, že nedošlo k žiadnemu pochybeniu pri vykonávaní dôkazov, dokazovanie bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom, ktorého ustanovenia pri vykonávaní dôkazov neboli porušené, a preto nie je daný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., pričom sa aj konkrétne vyjadruje k dovolacím námietkam tam uvedeným spôsobom.

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 26. augusta 2020.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 <. alebo <., namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú

výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených dôvodov (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúmava v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

V prípade obvineným uplatnenému dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa vyžaduje zistenie, že rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd k tomu v prvom rade uvádza, že porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom len vtedy, ak mal relevantný negatívny dopad na práva obvineného, v opačnom prípade tento dovolací dôvod nemôže byť splnený.

Čo sa týka namietania znaleckého posudku vypracovaného znalcom Ing. Jaroslavom Osterom, z dotknutého uznesenia o pribratí znalca (č. l. 33 - 34) vyplýva, že znalec mal iba zdokumentovať aktuálny celkový obsah verejného profilu „C. E. E.“ na sociálnej sieti Facebook a archivovať ho na vhodný dátový nosič. Z toho je zrejmé, že úlohou znalca nebolo zisťovať, z akého elektronického zariadenia boli dotknuté príspevky na predmetnom profile zverejnené, takže v tomto ohľade je irelevantné poukazovať na neúplnosť nepreskúmateľnosť znaleckého posudku a táto dovolacia námietka je nedôvodná.

Pokiaľ dovolateľ namietá znalecký posudok vypracovaný znalkyňou PhDr. Danielou Baranovou, PhD. z pohľadu absencie jej vzdelania v oblasti politológie s tým, že znalkyňa študovala dejepis a občiansku náuku a ide o vyštudovaného historika, tak dovolací súd nepovažuje túto námietku za relevantnú z toho pohľadu, že by pribratím tejto znalkyne ad hoc a ňou vypracovaným znaleckým posudkom išlo o dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom. Predmetom tohto znaleckého posudku bolo popísať dotknuté fotografie, grafické zobrazenia, symboly, nápisy a texty a v kontexte historických udalostí uviesť, či niektoré z nich sú používané hnutiami a skupinami, ktoré násilím, jeho hrozbou alebo hrozbou inej ťažkej ujmy smerujú k potláčaniu základných práv a slobôd osôb a pri pozitívnom zistení konkretizovať a charakterizovať dané hnutie alebo skupinu najmä vo vzťahu k potláčaniu základných práv a slobôd. Z uvedeného je zrejmé, že na také posúdenie nie je nutné, aby bol znalec vyštudovaný v oblasti politológie, resp. že by to bolo nevyhnutnou podmienkou, a to s dôrazom práve na skutočnosť, že obsahom znaleckého posudku bolo posudzovanie predmetných skutočností v kontexte historických udalostí a v tomto ohľade sa práve vzdelanie v oblasti histórie javí vyhovujúcim, ba dokonca vhodnejším a príliehavejším a plne zodpovedá obsahu znaleckého skúmania. Z vyjadrenia tejto znalkyne zároveň vyplýva, že pracovala v Múzeu Slovenského národného povstania, kde sa zaoberala problematikou protifašistického odboja, pričom má vyštudovaný tretí stupeň vysokoškolského štúdia (doktorandské štúdium - PhD.) práve v oblasti histórie.

Pokiaľ sa poukazuje na to, že znalkyňa bola do konania pribratá ako ad hoc znalkyňa, tak dovolací súd prioritne uvádza, že taká skutočnosť samá osebe nemôže byť dôvodom na konštatovanie, že by išlo o

dôkaz, ktorý nebol súdom vykonaný zákonným spôsobom. Zo samotného uznesenia o pribratí tejto znalkyne (č. l. 108 - 110) síce nevyplyvajú skutočnosti, z ktorých by bol zistiteľný dôvod potreby prijatia do konania znalca ad hoc v zmysle § 143 ods. 2 Tr. por., čo je jeho nedostatkom (avšak len táto samotná skutočnosť nepostačuje na konštatovanie nezákonným spôsobom vykonania dotknutého dôkazu, pričom prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že v čase pribratia znalkyne do konania neboli v zozname znalcov zapísaní znalci v danom odbore), ale na druhej strane práve toto ustanovenie Trestného poriadku umožňuje aj pribratie znalca ad hoc, pričom zo spisu je zistiteľné, že táto osoba pred vykonaním znaleckej činnosti zložila sľub (v deň jej pribratia za znalkyňu, č. l. 111) a ako už vyplýva z vyššie uvedeného ide o osobu s potrebnými odbornými a občianskymi predpokladmi, ktorá s pribratím za znalca súhlasila (v opačnom prípade by podala proti uzneseniu o pribratí znalca sťažnosť). V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje, že krajský súd navyše v samotnom napadnutom uznesení uviedol, že v osobe PhDr. Daniely Baranovej, PhD. ide o odborníčku, ktorá aj v predošlom období vypracovávala znalecké posudky v danej problematike v ďalších trestných veciach.

Pokiaľ dovolateľ poukazuje na doplnenie dotknutej inštrukcie ministerstva spravodlivosti o nový znalecký odbor Spoločenské a humanitné vedy s odvetvím Politický extrémizmus, tak dovolací súd dáva do pozornosti, že samotný dovolateľ uviedol, že doplnenie je účinné od 12. decembra 2016, pričom dotknutá znalkyňa bola pribratá do konania ešte skôr uznesením z 25. júla 2016 a aj samotný znalecký posudok bol vypracovaný ešte predtým 21. augusta 2016, takže uvedené poukazovanie je irelevantné.

Pokiaľ dovolateľ namieta stručnosť oboch znaleckých posudkov a že neobsahujú podrobné údaje a dostatočne nevysvetľujú, akým spôsobom a metódami sa znalci dopracovali k záverom s tým, že súdy mali v tomto ohľade postupovať podľa § 146 Tr. por., tak s uvedeným sa dovolací súd nestotožnil. V prípade konštatovania stručnosti znaleckého posudku ide o subjektívne hodnotenie osoby, ktorá posudzuje danú záležitosť a prípadná stručnosť nemôže byť viazaná na kvantitu znaleckého posudku, keďže aj pri jeho menšom rozsahu je možné kvalitatívne dostačujúcim spôsobom vyčerpať problematiku, ktorá je predmetom znaleckého skúmania.

Čo sa týka spôsobu a metód, ktoré mali použiť znalci pri znaleckom skúmaní, tak tieto sú uvedené v dotknutých znaleckých posudkoch a znalci sa k nim aj vyjadrili pri svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní. V prípade znaleckého posudku Ing. Jaroslava Otera (č. l. 35 - 43) tento obsahuje uvedenie podkladov pre vypracovanie posudku, použité právne predpisy a v časti II. aj spôsob, resp. metódy, ktorými sa dopracoval k svojmu záveru. Rovnako aj v prípade znaleckého posudku PhDr. Daniely Baranovej, PhD. (č. l. 119 - 124) tento obsahuje účel posudku a uvedenie podkladov pre vypracovanie posudku, pričom znalkyňou použitý spôsob, resp. metódy vyplývajú priamo zo záveru znaleckého posudku a k týmto sa znalkyňa aj výslovne vyjadrila pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní 29. januára 2018, č. l. 260 - 264 (rovnako tak znalec Ing. Jaroslav Oster pri výpovedi na hlavnom pojednávaní 15. novembra 2017, č. l. 217 - 219).

Postup podľa § 146 Tr. por. je viazaný na podmienku, že vznikli pochybnosti o správnosti znaleckého posudku, alebo ide o znalecký posudok nejasný alebo neúplný, pričom najprv treba požiadať znalca o vysvetlenie alebo doplnenie znaleckého posudku a až keď by to nevedlo k odstráneniu pochybností alebo nejasností alebo jeho úplnosti, treba pribrať iného znalca. Z uvedených skutočností vyplýva, že táto situáciu v prejednávanej veci nenastala a objektívne nebolo nutné doplniť predmetné znalecké posudky, resp. pribrať iného znalca a pokiaľ v tomto ohľade sa takéto pochybnosti namietajú v dovolaní, ide o námietky nedôvodné.

Dovolací súd na základe uvedeného uzatvára, že nezistil, že by pre dovolateľom namietané pochybenia boli dotknuté znalecké posudky nepreskúmateľné.

Keďže vyššie uvedené dovolateľom namietané pochybenia v konaní pred okresným súdom sú nedôvodné, potom aj dovolateľom uvádzané skutočnosti ohľadom toho, že nedošlo k odstráneniu týchto pochybení v odvolacom konaní, sú bezpredmetné a takým je aj tvrdenie v dovolaní, že dotknuté rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu sú nepreskúmateľné. Pokiaľ dovolateľ vo všeobecnosti

uvádza, že prokurátor neunesol dôkazné bremeno a neboli produkované žiadne relevantné dôkazy o vine obvineného a že pretrvávajú rozumné a dôvodné pochybnosti, že sa dopustil skutku a že malo byť rozhodnuté o jeho oslobodení, tak uvedené je iba všeobecným tvrdením dovolateľa bez uvedenia konkrétnosti, pričom dovolací súd pripomína, že v dovolacom konaní na základe dovolania podaného obvineným alebo generálnym prokurátorom nie je dovolací súd oprávnený skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) a imanentnou súčasťou tohto je aj hodnotenie vykonaných dôkazov.

Pokiaľ dovolateľ uvádza, že napadnutému uzneseniu krajského súdu chýba konzistentné vyhodnotenie skutkového stavu a vyčerpávajúce a presvedčivé odôvodnenie, tak ide iba o bližšie nekonkretizovanú námietku, pričom dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 371 ods. 7 Tr. por.). Dovolací súd v tejto súvislosti pripomína, že rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu z pohľadu predmetu konania tvoria jeden celok a takto treba k nim aj pristupovať a z uvedeného potom vyplýva, že odvolací súd nemusí vo svojom rozhodnutí nutne opätovne podrobne rozoberať skutkové zistenia a právne závery, ktoré sú obsiahnuté už v rozhodnutí súdu prvého stupňa a úloha odvolacieho súdu je relevantným spôsobom sa vysporiadať so skutočnosťami uvedenými v podanom odvolaní s tým, že rozsah samotnej preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu vyplýva a je v zásade určený ustanovením § 317 Tr. por.

Pre úplnosť dovolací súd uvádza, že pokiaľ dovolateľ poukazoval na výňatky súdnych rozhodnutí a uverejnených článkov v dovolaní, tieto uvádzal bez toho, aby ich aplikoval v konkrétnostiach na prejednávanú vec a dovolací súd sa vzhľadom k tomu s nimi relevantným spôsobom vysporiadal svojou vyššie uvedenou argumentáciou.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd zistil, že podaným dovolaním nebol splnený žiadny z dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a preto na neverejnom zasadnutí podané dovolanie podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

